



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a Mgr. Moniky Chaloupkové v právní věci **žalobce: Obec Srnojedy**, Ke Hřišti 8, 530 02 Srnojedy, zastoupeného: JUDr. Jarmilou Černou, advokátkou se sídlem Sladkovského 484, 530 02 Pardubice, proti **žalovanému: Magistrát města Pardubic**, Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice, **za účasti: 1. V. K., 2. M. K., v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu,**

t a k t o :

- I. Určuje se, že souhlas s umístěním a s provedením stavby přípojky inženýrských sítí (vody, kanalizace, plynu a elektro) pro pozemky parc. č. 158/15 a parc. č. 158/47, vše v k. ú. Srnojedy, na pozemcích parc. č. 158/15, 158/16, 158/18, 158/46, 158/48, 158/49 v k. ú. Srnojedy, vydaný Magistrátem města Pardubic dne 19.3.2012, č.j. MmP 19292/2012, byl nezákonný a žalovanému se zakazuje vycházet z tohoto souhlasu ve své další úřední činnosti.

- II. Žalovanému se přikazuje, aby souhlas s umístěním a provedením stavby vydaný žalovaným dne 19.3.2012, č.j. MmP 19292/2012, zrušil postupem dle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění.**
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 18.456 Kč k rukám JUDr. Jarmily Černé, advokátky se sídlem v Pardubicích Sladkovského 484, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se předchozí žalobou ze dne 23.8.2012 domáhal soudního přezkumu rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 27.6.2012, č.j. KrÚ-32162/85/2012/OMSŘ/MV-3, kterým bylo zamítnuto odvolání a byl potvrzen souhlas s umístěním a s provedením stavby přípojky inženýrských sítí (vody, kanalizace, plynu a elektro) pro pozemky parc. č. 158/15 a parc. č. 158/47, vše v k. ú. Srnojedy, na pozemcích parc. č. 158/15, 158/16, 158/18, 158/46, 158/48, 158/49, v k. ú. Srnojedy, který byl vydán Magistrátem města Pardubic dne 19.3.2012 pod č.j. MmP 19292/2012. Tento souhlas byl vydán podle § 96 odst. 1 a 2 a § 104 – 106 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „souhlas“ nebo „souhlas s umístěním a provedením stavby“ a dále jen „stavební zákon“).

Žalobce uvedl v žalobě proti uvedenému rozhodnutí věcnou argumentaci, přičemž zároveň konstatoval, že podle tehdy platné judikatury byl územní souhlas považován za rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Podáním ze dne 9.1.2013 doplnil žalobce žalobu o tvrzení, že po podání žaloby přijal rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) dne 18.9.2012 usnesení č.j. 2As 86/2010-76, ve kterém rozhodl tak, že „souhlasy vydávané dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), zejména dle § 96, § 106, § 122, § 127, které stavební úřad výslovně či mlčky činí k ohlášení či oznámení, jsou jinými úkony dle IV. části zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; soudní ochrana práv třetích osob je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 a násl. tohoto zákona“. Tím došlo k odklonu od dosavadní judikatury NSS, podle které souhlasy vydané podle stavebního zákona jsou rozhodnutími ve smyslu § 65 a násl. s.ř.s., proti nimž je nutno bránit se žalobou proti rozhodnutí (např. rozsudky NSS ze dne 26.6.2008, č.j. 4Aps 7/2007-54, ze dne 13.5.2011, č.j. 7As 89/2010-84). V tomto doplnění žaloby žalobce uvedl, že zmíněný souhlas je nutné považovat za jiný úkon dle IV. části správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, dále jen „správní řád“), vydávaný mimo správní řízení, a nikoliv za rozhodnutí, přičemž tento úkon lze přezkoumat ve sféře veřejné správy pouze postupem předvídaným v § 156 odst. 2 správního řádu, ve spojení s § 158 odst. 2 správního řádu, tedy nikoliv v odvolacím řízení podle

správního řádu. V doplnění žaloby uvedl žalobce úvahu o tom, že pokud žalovaný vydal rozhodnutí o odvolání proti zmíněnému souhlasu, který nelze považovat podle nové judikatury NSS za rozhodnutí, tak podle názoru žalobce „výsledek této procesní koláže nelze než označit jako „paakt“, neboť celek takto vzniklý není ani rozhodnutím, ani tzv. jiným úkonem, nýbrž jejich zvláštní syntézou.“ O této předchozí žalobě podepsaný soud rozhodl rozsudkem ze dne 25.2.2013, č.j. 52 A 44/2012-50, v souladu s výše zmíněným právním názorem NSS o tom, že předmětný souhlas nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s., a to tak, že ve výroku I. vyslovil nicotnost žalovaného rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje. Vzhledem k tomu, že žaloba směřovala věcně i proti zmíněnému souhlasu s tvrzením o jeho nezákonnosti, dospěl v uvedeném rozsudku soud k závěru, že žaloba nesměřovala pouze proti zmíněnému rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje, ale že v žalobě požadoval současně žalobce i poskytnutí soudní ochrany před nezákonným zásahem v podobě zmíněného souhlasu, proto soud ve výroku II. vyloučil k samostatnému řízení žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, který se týkal zmíněného souhlasu s umístěním a provedením stavby. Vzhledem k tomu, že žaloba neobsahovala všechny náležitosti této žaloby, vyzval soud žalobce usnesením ze dne 28.1.2013, č.j. 52A 44/2012-34, k doplnění těchto náležitostí, přičemž žalobce tuto žalobu doplnil podáním ze dne 11.2.2013, ve kterém uvedl veškeré podstatné náležitosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. Krajský soud tak v tomto soudním řízení týkajícím se této žaloby vycházel zejména z podání žalobce ze dne 11.2.2013, ve kterém žalobce uvedl následující skutečnosti:

Mezi žalobcem a žalovaným není sporu o tom, že uvedená stavba vyžaduje ohlášení (§ 105 a násl. stavebního zákona) a rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 stavebního zákona (tj. územní rozhodnutí nebo územní souhlas). Zároveň není mezi nimi sporné, že žalobce je osobou přímo dotčenou na svých vlastnických právech ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, když žalobce je vlastníkem zájmu pro zastávku MHD stojící na pozemcích parc. č. 158/18 a 40/1, přístřešku čekárny MHD na parc. č. 158/18, skříňky – na informační tabule na pozemku parc. č. 158/18, komunikace IV. třídy – chodníku ze zámkové dlažby v ulici U Strouhy pro konec zastávky MHD na pozemku parc. č. 158/18, místní komunikace v ulici U Strouhy na pozemku parc. č. 158/18 a veřejného osvětlení v ulici Pardubická a U Strouhy, vše v obci a k. ú. Srnojedy. Podle § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona oznámení o záměru v území obsahuje, kromě obecných náležitostí, údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje dotčených pozemků a staveb, k oznámení žadatel připojí souhlasy osob uvedených v § 85 odst. 2 písm. a) a b) stavebního zákona, vyznačené rovněž v situačním výkresu. Z povahy zjednodušeného územního řízení plyne, že případný souhlas osob, uvedených v § 85 odst. 2 písm. a) a b) stavebního zákona, musí být bezpodmínečný. Pokud by obsahoval podmínky, nemohl by být záměr projednán v mimoúzemním řízení, neboť souhlas s umístěním a provedením stavby nemůže obsahovat podmínky. Žalobce namítl, že nikdy žádný souhlas osobám zúčastněným na řízení pro účely zjednodušeného (zkráceného), územního řízení (stavebního řízení) či pro účely žádosti o vydání souhlasu s umístěním a provedením stavby nevydal. Žalobce dopisem ze dne 14.11.2011 pouze poskytl osobám zúčastněným na řízení vyjádření, avšak pro potřeby projektové přípravy na uvedenou stavbu, vyjádření navíc obsahovalo řadu podmínek, jelikož žalobce byl a je přesvědčen, že stavbu nelze bez podmínek umístit a povolit (je třeba vyžádat závazné stanovisko příslušného silničního správního úřadu - § 25 zákona č. 13/1997 Sb.). Navíc se vyjádření týkalo jen vodovodní a kanalizační přípojky, nikoliv plynu a elektro. Nebyly proto splněny podmínky stanovené v § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona pro udělení souhlasu, když k oznámení záměru v území nebyl připojen souhlas žalobce, jakožto

osoby uvedené v § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, a ani situační výkres s tímto souhlasem, jak to vyžaduje citované ustanovení stavebního zákona. Dále nebyla splněna podmínka stanovená v § 105 odst. 3 stavebního zákona, když k ohlášení nebylo připojeno závazné stanovisko dotčeného orgánu – příslušného silničního správního úřadu. Žalobce byl tedy zkrácen nejen na svých procesních právech, ale též na právu vlastnickém, když je zřejmé, že realizací stavby mohou být dotčeny i výše zmíněné nemovité věci ve vlastnictví žalobce (přístřešek čekárny atd. – viz výše). Žalobce se v petitu domáhal vydání rozsudku, kterým soud ve smyslu ust. § 87 odst. 1 a 2 s. ř. s. určí, že souhlas výše zmíněný byl nezákonný a že se žalovanému prikazuje, aby zmíněný souhlas zrušil postupem dle § 156 odst. 2 s. ř. s., tedy aby soud rozhodl v intencích právního názoru NSS obsaženého ve zmíněném usnesení rozšířeného senátu NSS, podle něhož předmětný souhlas v případě jeho nezákonnosti lze kvalifikovat jako nezákonný zásah a lze se domáhat poskytnutí ochrany v řízení vedeném podle § 82 a násl. s. ř. s.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl svůj nesouhlas s názorem žalobce v žalobě a odkázal na vyjádření žalovaného ze dne 5.12.2012 ke spisu 52 A 44/2012.

Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Ze správního spisu soud zjistil, že ten obsahuje vyjádření žalobce ze dne 14.11.2011, č.j. 424/2011, a to v následujícím znění:

„Obec Srnojedy k žádosti, kterou dne 3.11.2011 podali manželé K. (dále jen „stavebník“), k možnosti napojení RD na ppč. 158/15 a 158/47 k.ú. Srnojedy o povolení k umístění inž. sítě do pozemku 158/18. Obec souhlasí s možností umístit do pozemku 158/18 k.ú. Srnojedy kanalizační a vodovodní řad pro 2 RD za podmínek, že před zahájením zemních prací pod chodníkem ul. Pardubická do vozovky ul. U Struhy požádáte o zvláštní užívání s potřebnými náležitostmi. Stavební práce zasahující do našeho vlastnictví a související s Vaší stavbou budou probíhat výhradně na Váš náklad a nebezpečí. Veškeré stavební konstrukce (např. chodník, čekárna MHD, komunikace U Struhy) dotčené Vašimi stavebními pracemi budou v co nejkratším termínu uvedeny do původního stavu vč. zhutnění podloží se zárukou za dílo 60 měsíců od předání obci. Projektové práce zohlední veškeré platné předpisy a normy. Pozemek 158/15 není ve vlastnictví obce, vzhledem k tomu, že jej ale obec udržuje, zajistíte jeho úpravu a osetí. Vyjádření se vydává pro potřeby projektové přípravy na výše uvedenou stavbu.“

Podle ust. § 96 odst. 1 stavebního zákona místo územního rozhodnutí může stavební úřad vydat územní souhlas, a to na základě oznámení o záměru, pokud je záměr v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, poměry v území se podstatně nemění a záměr nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Územní souhlas nelze vydat, obsahuje-li závazné stanovisko dotčeného orgánu podmínky, nebo je-li takovým závazným stanoviskem vyjádřen nesouhlas...“

Podle § 96 odst. 3 stavebního zákona oznámení o záměru v území obsahuje kromě obecných náležitostí údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje dotčených pozemků a staveb. K oznámení žadatel připojí mj. i závazná stanoviska, popř. rozhodnutí dotčených

orgánů podle zvláštních předpisů a souhlasy osob uvedených v § 85 odst. 2 písm. a) a b) vyznačené rovněž v situačním výkresu.

Podle ust. § 96 odst. 4 stavebního zákona, je-li záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 90, vydá stavební úřad územní souhlas se záměrem, a to do 30 dnů ode dne jeho oznámení, a opatří situační výkres ověřovací doložkou. Dojde-li však stavební úřad k závěru, že záměr nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu, nebo je-li třeba stanovit podmínky pro jeho realizaci, rozhodne usnesením, které vydá ve lhůtě 30 dnů od oznámení záměru, o projednání záměru v územním řízení. Usnesení se doručuje oznamovateli a příslušné obci.

Vzhledem k tomu, že v dané věci byl vydáván vedle souhlasu s provedením stavby (§ 106 stavebního zákona) i souhlas s umístěním stavby ve formě územního souhlasu (§ 96 stavebního zákona), bylo nutné splnit zákonné podmínky pro vydání územního souhlasu i v tomto případě, kdy stavební úřad sloučil vydání souhlasu s provedením ohlášené stavby s vydáním územního souhlasu.

Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobce lze považovat za osobu uvedenou v § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona, jejíž souhlas musí být součástí oznámení o záměru v území, na jehož základě lze územní souhlas vydat (§ 96 odst. 1 stavebního zákona, § 96 odst. 3 stavebního zákona). Je tedy nesporné, že k tomu, aby územní souhlas mohl stavební úřad vydat, musí být dán souhlas žalobce jako zmíněné osoby uvedené v § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona. Krajský soud je názoru, že i souhlas osob dle § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona, který musí být připojen k oznámení o záměru do území, nemůže obsahovat podmínky. Vydání územního souhlasu představuje odsouhlasení daného záměru z hlediska územního plánování a předpokládá, že jsou pro další úpravu, případně realizaci záměru, splněny všechny ostatní požadavky, tzn. že záměr je ze všech ostatních hledisek bezkonfliktní (Doležal J. a kol., Nový stavební zákon v teorii a praxi a předpisy související s poznámkami, komentář, nakladatelství Linde Praha, a. s., rok 2006, str. 189). Je nepochybné, že když zmíněný souhlas bude obsahovat podmínky, tak nebude splněn výše zmíněný požadavek bezkonfliktnosti záměru, který je základním rysem zjednodušeného postupu při vydání územního souhlasu, který se nevydává ve správním řízení ve formě rozhodnutí správního orgánu. Navíc uvedený závěr lze vyvodit i přímo ze znění stavebního zákona, z ust. § 96 odst. 4, podle něhož dojde-li však stavební úřad k závěru, že záměr nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu, nebo je-li třeba stanovit podmínky pro jeho realizaci, rozhodne usnesením, které vydá ve lhůtě 30 dnů od oznámení záměru, o projednání záměru v územním řízení. Jestliže tedy stavební úřad z podkladů předložených v rámci zmíněného zjednodušeného postupu zjistí, že je třeba stanovit podmínky pro realizaci záměru, tak nelze tento územní souhlas bez vydání rozhodnutí ve správním řízení (tj. v územním řízení) vůbec vydat a stavební úřad musí rozhodnout usnesením, že záměr bude projednán v územním řízení. A tímto podkladem pro takový postup směřující k projednání záměru v územním řízení může být i předmětný souhlas, který obsahuje takové požadavky osob uvedených v § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona (v podstatě se jedná o souhlas potencionálních účastníků územního řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) a b) stavebního zákona), bez jejichž splnění nelze záměr realizovat, aniž by tyto požadavky byly stanoveny jako podmínky realizace tohoto záměru. Otázkou je, jaké konkrétní požadavky to musí být, aby je mohl stavební úřad stanovit jako podmínky pro realizaci záměru, čili jaké požadavky mohou být překážkou pro výše zmíněný zjednodušený postup, kdy stavební úřad nemusí

vydávat rozhodnutí v územním řízení, ale pouze územní souhlas se záměrem. Ne každý takový požadavek totiž může vést k takovému závěru o nutnosti stanovit jej jako podmínku pro realizaci záměru. Podle názoru krajského soudu se musí jednat o požadavek uvedených osob, vyplývající z jejich projevu vůle, nikoliv pouze z platné právní úpravy. Pokud tento souhlas obsahuje podmínku, která je v podstatě pouze odkazem na nutnost dodržení platné právní úpravy, tak se o takový požadavek, resp. podmínku nejedná, ale takové vyjádření této osoby lze považovat pouze za podmínku, která vyplývá z platné právní úpravy, nikoliv z vůle této osoby, tedy jedná se v podstatě o pouhé konstatování či upozornění na platnou právní úpravu, jejíž znalost se předpokládá nejen u stavebního úřadu, ale i u dalších osob, kterých se uvedený postup týká. Jestliže ovšem takový požadavek bude vyplývat z vůle uvedené osoby a bude jej třeba stanovit jako podmínku pro realizaci záměru, tak stavební úřad musí vydat usnesení o projednání záměru v územním řízení. Tento postup vyplývá přímo z ust. § 96 odst. 4 stavebního zákona. Souhlas osob dle cit. ust. stavebního zákona však musí splňovat podmínky, které logicky vyplývají z platné právní úpravy. Jednak se musí tento souhlas vztahovat k oznámení o záměru v území, když je v podstatě součástí příloh k tomuto oznámení, neboť dle § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona uvedený souhlas „žadatel připojí“ k oznámení. Dále uvedený souhlas musí být vyznačen rovněž v situačním výkresu (§ 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona). V dané věci však výše uvedené podmínky existence bezpodmínečného souhlasu splněny nebyly, a to z následujících důvodů:

Žalovaný bezdůvodně považoval za zmíněný souhlas vyjádření žalobce ze dne 14.11.2011 (při tom mohl stavební úřad vyzvat žalobce ke sdělení, zda uvedené vyjádření lze považovat i za zmíněný souhlas), přičemž navíc, i kdyby toto vyjádření bylo možné považovat za zmíněný souhlas, tak toto vyjádření se vztahuje pouze k části stavby, která byla předmětem zmíněného zjednodušeného postupu, tj. pouze na kanalizační a vodovodní přípojku, přičemž předmětem územního souhlasu byla i stavba přípojek plynu a elektro, a na tu se uvedené zmíněné vyjádření vůbec nevztahovalo. Proto již z výše zmíněných důvodů musel soud konstatovat, že nebyl dodržen zmíněný zákonný postup pro vydání územního souhlasu, když k oznámení o záměru nebyl připojen zmíněný souhlas, přičemž uvedené vyjádření takovým souhlasem nebylo. Krajský soud se však, v rámci dodržení zásady předvídatelnosti soudních rozhodnutí, zamyslel i nad tím, zda by v případě, kdy by toto vyjádření se vztahovalo na celou stavbu a bylo takto i označeno s tím, že by souhlas byl vyznačen rovněž v situačním výkresu (§ 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona), byl splněn výše zmíněný požadavek bezkonfliktnosti tohoto vyjádření jako zmíněného souhlasu. Z výše citovaných podmínek, uvedených ve zmíněném vyjádření, je možné za požadavek vyplývající z vůle žalobce jako dotčené osoby považovat tyto podmínky:

„Veškeré stavební konstrukce (např. chodník, čekárna MHD, komunikace U Struhy) dotčené Vašimi stavebními pracemi, budou co nejkratším termínem uvedeny do původního stavu včetně zhutnění podloží se zárukou za dílo 60 měsíců od předání obcí“ a dále „pozemek 185/15 není ve vlastnictví obce, vzhledem k tomu, že jej ale obec udržuje, zajistíte jeho úpravu a osetí“.

Ostatní podmínky, zejména např. podmínka, že před zahájením zemních prací je nutné požádat o vydání rozhodnutí o zvláštním užívání příslušných komunikací, že „projektové práce zohlední veškeré platné právní předpisy“ a že „stavební práce zasahující do našeho vlastnictví a související s Vaší stavbou budou probíhat výhradně na Váš náklad a nebezpečí“, vyplývají z platné právní úpravy, čili jedná se pouze o upozornění na skutečnosti, které

vyplývají z platné právní úpravy (zákon o pozemních komunikacích, občanský zákoník atd.). Soud tedy konstatoval, že i kdyby uvedené vyjádření bylo možné považovat za zmíněný souhlas (což možné nebylo – viz argumentace soudu výše), tak toto vyjádření obsahuje podmínky, čili nesplňuje požadavek bezkonfliktnosti s tím, že obsahuje podmínky pro realizaci záměru a stavební úřad měl rozhodnout usnesením o tom, že je třeba projednat záměr v územním řízení (§ 96 odst. 4 stavebního zákona).

V dané věci bylo nutné dodržet i příslušná ustanovení stavebního zákona, která se týkají souhlasu s provedením stavby. Podle ust. § 105 odst. 3 stavebního zákona se k ohlášení připojí i závazné stanovisko dotčeného orgánu vyžadované zvláštním právním předpisem. Podle názoru krajského soudu, vzhledem k tomu, že uvedené přípojky se též realizují pod místními komunikacemi, tak bylo nutné k ohlášení připojit i závazné stanovisko příslušného silničního správního orgánu dle zákona o pozemních komunikacích (zákon č. 13/1997 Sb.). Tato podmínka splněna nebyla, čili tento nedostatek vedl soud k závěru o dalším důvodu zakládajícím nezákonnost zmíněného souhlasu.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že zmíněný souhlas, vydaný podle stavebního zákona, byl nezákonným zásahem ve smyslu ust. § 87 odst. 1 a 2 s. ř. s., a rozhodl tak, jak je ve výrocích I. a II. uvedeno s tím, že žalobce byl krácen na svých právech, vyplývajících nejen ze stavebního zákona (stavební úřad vůči žalobci nepostupoval v souladu s platnou právní úpravou - § 96 stavebního zákona), neboť v důsledku možné realizace zmíněného souhlasu nezákonným způsobem by mohla žalobci vzniknout i újma, když by žalobce mohl být krácen na svém vlastnickém právu v důsledku realizace stavby, o jejímž umístění nebylo rozhodnuto zákonným způsobem.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož úspěšný žalobce měl právo na náhradu nákladů řízení a neúspěšnému žalovanému toto právo nevzniklo, přičemž tyto náklady zahrnují následující: odměna a paušální náhrada za 4 úkony právní služby (4 × 300 Kč a 4 × 3.100 Kč), tj. příprava a převzetí věci, podání žaloby a doplnění žaloby z 9.1.2013 a z 15.2.2013 s připočtením 21% DPH, zaplacený soudní poplatek za žalobu 2.000 Kč, celkem 18.456 Kč (§ 9, 7, 11, 12, 13 vyhl.č. 177/1996 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 13. května 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
V. P.